

Popravek.

V mojih napevih v 11. in 12. listu se je vrnilo nekaj tiskarnih napak. Prosim torej, da se v napevu: „Marija tolažnica“, popravijo naslednje napake: V 12. taktu, v drugem glasu naj se postavi v tretjem soglasu **d** namesto

h; v 14. in 18. taktu naj stoji zmanjšani septimovi soglas $\left(\begin{array}{c} d \\ h \\ g \\ e \end{array} \right)$, tedaj naj se postavi križec (\ddagger) pred glasko **g** v prvem basu; **gis** v tem soglasu se reši na **a**, zatorej mora imeti prvi bas v naslednjem rešenem soglasu **a**,

ne pa **fis** za petje, tedaj $\left(\begin{array}{c} cis \\ a \\ a \\ fis \end{array} \right)$. V 5., 31., 32. in 33. taktu naj stojé osminke

s piko. — V pesni „sv. Alojzija“ se nahaja v 4. in 8. taktu v spodnji versti napčno **cis**, biti mora le $\left(\begin{array}{c} e \\ e \end{array} \right)$. V 8. taktu naj se zbríše križec v zdoljni versti, kateri stoji pred tenorovim **e**, tako je napčen tudi križec v 12. taktu precej s početka nad tenorovim **a**. Verh tega mora biti v 9. taktu, v tretjem soglasu v tenoru četertinka **e**, v basu pa osminki **e** in **d**; v 10. taktu, v tretjem soglasu naj se v basu namesto **cis** postavi **e**, kterega ima tudi tenor, tako tudi v zadnjem soglasu v 12. taktu. V 7. taktu, kjer so v basu in drugem glasu napčno ritmično glasovi razdeljeni, naj se vravnajo po prvem glasu.

Franc Gerbic.
skladatelj.

Novice.

Iz štaj. Planine. Iz vseh slovenskih krajev hercimo novice, in včasih res človeku serce veselja igra videti, kako lepo se razvija šolstvo in kako verlo napredujejo šole na mihi naši slovenski zemlji. Na, „Tovars“, tudi iz naših krajev malo verstic, da svet zvé, kako se nam tú godí. — Pri nas v planinskem tergu je bila šola zidana, kakor se pripoveduje, leta 1822., in je res verlo poslopje. Podučevala se je mladina od nekdanj v dveh izbah dopoldne in popoldne. Pred nekimi tremi leti pa se je vstanovila privatna šola pri fari, pol ure od terga, — v tergu ni fare, kjer se podučujejo otroci le poldneva t. j. en oddelek dopoldne, drugi pa popoldne. Priprosti ljudje ne spoznajo, da se otrok celi dan več nauči, kakor le poldneva, torej pošiljajo svoje otroke večí del k fari — pa kako! Sedaj imamo povsod prazne klopi. Novi župani zlagajo postave po svojem, ter menijo, da jim je na voljo dano, ali pošiljajo otroke v šolo, ali ne. — Radi bi omenjeno šolo pri fari za terdno vstanovili, pa ni pripravnega poslopja. Občine so sicer prepustile kaplanijo za šolo, pa le s tem pogojem, da bi bilo pozno opravilo vsako nedeljo in praznik pri podružnici v tergu. Radovedni smo, kaj bo višja gosposka o tem sklenila. Želeti je, da bi se te homatije kmali rešile, in da bi ne bila taka, tako rekoč pošiljena šola, na škodo celi fari. Zanikerneži se izgovarjajo: „Zakaj pa učitelj pri fari nič ne reče, če imam otroka doma“. Žalostno dovolj! —